

ת"פ 41843/05/16 - מדינת ישראל נגד סרגיי ריאשצ'ין

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 41843-05-16 מדינת ישראל נ' ריאשצ'ין

בפני
כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סרגיי ריאשצ'ין

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יפעת סיל

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והסגת גבול פלילית עבירות בניגוד לסעיפים 380 ו-447 (א) חוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 20.6.15, התלונן הנאשם בפני שכנו על רעש בחצר הבניין, מייד ובסמוך נכנס הנאשם לדירת השכן, ותקף שלא כדין את בנו הקטין של השכן, אשר ישב אותה עת על הספה ומשך אותו מהספה. כתוצאה מכך, נפל הקטין מהספה.

בהמשך תקף הנאשם את אשת השכן בכך שדחף אותה עם הכתף שלו וגרם לה חבלה של ממש בדמות שפשוף בכתף.

בהמשך, תקף הנאשם את השכן בכך שהכה אותו במצחו, תפס אותו בשתי ידיו בגרון, השכן נאלץ לנקוט באלימות כדי להגן על עצמו בכך שלקח את מקלו והכה בנאשם.

מיד ובהמשך, ניסה הבן הקטין להפריד בין הניצים וכתוצאה מכך נפל על הרצפה וכתוצאה מהנפילה נגרם לו שבר בכף יד ימין וזו חבלה של ממש.

במעשים המתוארים הסיג הנאשם גבול לדירת שכניו בכך שנכנס לדירה כדי לעבור עבירה.

הסדר הטיעון

2. ביום 19.6.17, הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע, יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. סוכם כי הצדדים ישובו לדבר לאחר קבלת התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 13.11.17, סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 55, גרוש מזה 21 שנים, חי עם בת זוג, אב לשלושה ילדים בוגרים, סב לארבעה נכדים. הנאשם עלה ארצה בגיל 31. ריצה מאסר ממושך בגין עבירת מין בבת משפחה, בשנת 1993 לדבריו, אשתו העלילה עליו עלילת שווא. ביחס לעבירה הנוכחית הנאשם הודה חלקית בביצוע העבירה, התקשה לקחת אחריות על התנהגותו, לדבריו הקטין בעט עם כדור לעבר קיר הבניין, הוא חווה זאת כהפרעה וביקש ממנו לחדול מלשחק, בתגובה הקטין קילל אותו, הוא ירד לבית שכניו במטרה לשוחח עם הוריו של הקטין, ולדבריו הקטין ביצע תנועות ידיים מגונות לעברו והמתלוננים הגיחו לעברו כשהם אוחזים במקלות בידם והתנהגותו האלימה היתה לדבריו כדי להגן על עצמו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה גם כיום לבחון אלטרנטיבות התנהגותיות אחרות כלפי המתלוננים. לא הביע אמפטיה והדגיש כי טעותו היחידה היתה שנכנס לביתם ללא רשות. לדבריו כיום יחסיו עם השכנים תקינים.

שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו על רקע קושי בשליטת תגובותיו של הנאשם במצבי כעס ותסכול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מודעות נמוכה למעשיו ומשמעותם, השלכותיהם וכי הוא מרוכז בעצמו ומתקשה לבחון את הפגיעה באחר.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר אישרה כי היחסים עם הנאשם תקינים וכי הוא אינו מהווה איום עבורם, מבחינתם הסכסוך תם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים הישרדותי, מתקשה בהתבוננות פנימית, מתנהל באופן לא יציב בתחום התעסוקתי ובתחום ניהול מערכות יחסים קרובות, הגם שעורך מאמצים להתנהל באופן יציב.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק.

לאור העובדה שהנאשם שולל בעייתיות בחייו ושולל צורך בסיוע טיפולי, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

שירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות לצד פיצוי לנפגעי עבירות.

4. בתסקיר מיום 22.1.18, לאחר שעלתה טענת ב"כ הנאשם כי ייתכן ונפלו טעויות בשירות המבחן בשל קשיי שפה, נפגש פעם נוספת שירות המבחן עם הנאשם תוך הסתייעות במתורגמנית, שב שירות המבחן וחזר על אותה התרשמות, כפי שפורט בתסקיר הקודם. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות של סכרת ולחץ דם (לא הוצגו מסמכים).

שירות המבחן ציין כי הנאשם מחזיק בעמדה פסיבית ושטחית בנוגע לבדיקה עצמית ורואה בקשר עם שירות המבחן אמצעי לצורך השפעה על המצב המשפטי בלבד. שירות המבחן ציין כי התחזקה התרשמותו כי הנאשם אינו מתאים להשתלבות בהליכי טיפול. שירות המבחן חזר על המלצתו על ענישה בדמות מאסר בדרך עבודות שירות ופיצוי.

5. בחוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, מיום 18.3.18, לא נמצא לנאשם מקום השמה לעבודות שירות, וזאת לאור אי הסכמתו של הנאשם לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, שכן לדבריו במידה ויעבוד 5 ימים בשבוע, לא

יצליח להתקיים ולפרנס את משפחתו. לפיכך ובהעדר הסכמה, לא ניתן להשמה במסגרת עבודות שירות.

בחוות דעת מיום 2.5.18, לאחר שהנאשם הביע הסכמה לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, נמצא לנאשם מקום השמה במועצה דתית נתיבות.

ראיות לעונש:

6. מטעם ההגנה התייצבה אשתו של הנאשם שסיפרה כי הוא מפרנס יחיד, כי יש להם ארבעה נכדים, לדבריה היא ממתנה לניתוח רציני במעיים, אם הוא לא יעבוד המשפחה תקרוס, לדבריה חיים עם השכנים עשרים שנה, לדבריה הקטין התבגר והיום כבר לא עושה בלאגן. היא ביקשה לתת לנאשם הזדמנות לעבוד ולפרנס את המשפחה.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעתו הקודמת של הנאשם. הפנתה לחומרת העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו, להמלצת שירות המבחן. לאור האמור עתרה המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, במידה וימצא מתאים, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פיצוי שלא יפחת מ-6,000 ₪, קנס וחתימה על התחייבות.

7. ב"כ הנאשם ביקשה להתייחס לנאשם כנעדר הרשעות קודמות. הפנתה לנסיבות כתב האישום מהן עולה כי החבלה של השבר, נגרמה כתוצאה מנפילת הקטין, אשר ניסה להפריד, הגם שלנאשם יש אחריות לכך, הרי שלדבריה גם לאב יש אחריות לכך. ביחס להסגת הגבול, הפנתה לנסיבות שהכניסה לבית בעקבות התנהלותו של הקטין, אשר הרעיש עם הכדור והפריע למנוחתו של הנאשם. הנאשם החליט לדבר עם הוריו של הקטין לאור התנהלות הקטין. כנראה שדלת ביתם היתה פתוחה והוא נכנס לביתם. המתלוננים נבהלו והתחילו להרביץ לו.

יש לציין שהתיאור בכתב האישום אינו עולה בקנה אחד עם תיאורה של ב"כ הנאשם. לשיטתה יש לראות את האירוע כקטטה.

ב"כ הנאשם הפנתה לחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה, לכך שעולה מהתסקיר כי היחסים עם השכנים היו תקינים, לדבריה גם הנאשם נפצע באותו היום כתוצאה מהתקרית, פצע ושפשוף בגולגולת.

ב"כ הנאשם העבירה ביקורת על האמור בתסקיר שירות המבחן. לדבריה העובדה שהוא נוטה לטשטש את הדברים היא זו שמלמדת שהוא צריך טיפול. לדבריה אשת הנאשם חולה ועומדת בפני ניתוח והוא מפרנס את המשפחה כנהג משאית הוא מפרנס יחיד ויש לו חובות והוצאות ועונש יוציא אותו ממעגל העבודה. לדבריה מדובר באירוע נקודתי. הנאשם מעוניין לשתף פעולה בהליך טיפולי והיא ביקשה ליתן לו הזדמנות נוספת. לדבריה עבודות שירות בשבילו זה גזר דין מוות. בא כוח הנאשם טענה כי היתה פרובוקציה של הקטין כאשר פעמים רבות התבקש לא להרעיש, לדבריה ענישה קשה מידי עלולה ללבות את היצרים, ויש להעביר מסר מפיס. הנאשם מוכן לפצות את המשפחה למרות שלתחושתו הוא נפגע, היכו בו עם מקלות, לדבריה הנאשם מבחינה בריאותית אינו כשיר לעבודות שירות, שכן מקבל אינסולין ברמה יומיומית.

8. הנאשם בטיעונו ציין כי היתה לו מכולת, פשט את הרגל וכיום מתקיים מהשכרת החנות ומדייג בנמל. לדברי הנאשם מזה 3 שנים שיש לו דוכן בטיילת, המתלונן מגיע בכל שבת, כשהוא שתוי ומקלל אותו, הוא שתק 3 שנים עד שהמתלונן תקף את בנו. לדבריו המתלונן ביקש להביא עבריינים כדי לשפוט את העניין.

דין

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם, הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו. שמירה על קניינו של אדם ותחושת בטחונו של הציבור בפרט בדלת אמותיו.

8. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני, הנאשם נכנס לביתם של שכניו ללא רשות ותקף את המתלוננים. תוצאות התקיפה מתבטאות בשפשוף, למתלוננת ובשבר בכף יד לקטין.

9. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אין בידי לקבל את הסברו של הנאשם כי הגיע לביתם של המתלוננים על מנת לדבר עם הורי הקטין בדבר התנהגותו לאחר שהקטין הרעיש ולא נענה לבקשת הנאשם להפסיק להרעיש, נסיבות אלו לא הוזכרו בכתב האישום, יתרה מכך, הנאשם הודה ובהתאם לכך אף הורשע בעבירה של הסגת גבול שמשמעה, כניסה לנכס כדי להפחיד מחזיק בנכס להעליבו או להקניטו או לעבור עבירה.

נתתי דעתי לדברי הנאשם, כי הסגת הגבול נעשתה כאשר דלת הבית היתה פתוחה. נתתי דעתי לכך שהנאשם דחף את השכנה, והכה את השכן במצחו, תפס אותו עם שתי ידיו בגרון עד שהשכן נאלץ להגן על עצמו. נתתי דעתי לכך שהחבלה שנגרמה לקטין היא כתוצאה מנפילה עת ניסה להפריד בין הנאשם למתלונן, וכי כפי שעולה מכתב האישום, הקטין ניסה להפריד בין הנאשם לבין המתלונן, אביו של הקטין, אשר התגונן ממכותיו של הנאשם תוך שהוא נוקט באלימות כלפי הנאשם (הכה את הנאשם במקל). אין בידי לקבל את טענותיו של הנאשם שהוא תקף את המתלוננים כהגנה עצמית לאחר שהותקף על ידם, אין לכך זכר בכתב האישום ולא הובאו ראיות בעניין זה. כן נתתי דעתי לכך שמעובדות כתב אישום עולה כי הנאשם גם הותקף במקל על ידי שכנו ומטיעוני ההגנה עולה כי אף נפצע כתוצאה מהמכות שספג.

מעיון בכתב האישום, לא עולה כי היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות ואף לא נעשו בתחום.

אני רואה בחומרה את העובדה, כי תקיפת המתלוננים נעשתה בביתם, שלהם, תוך כדי הסגת גבול.

10. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו דברי כב' הש' גובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של גמול והרתעה."

ראו גם רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**) רעפ 297/15 **דניאלברנסון נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטלינ' מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילןפחמהנ' מדינת ישראל**; רע"פ 6756/14 **יצחקבןחמוני מדינת ישראל**; רע"פ 8820/13 **אליהוקשתנ' מדינת ישראל**; רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ

8176/12 חדד ראהב נ' מדינת ישראל; רע"פ 3389/11 מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל; ע"פ(נצרת)
47731-04-14 שתיוי נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל ע"פ (חיפה)
33776-01-13 שמאמי נ' מדינת ישראל; עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 מדינת ישראל נ' אדלרסברג .

11. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בשים לב שהתקיפה המתוארת נעשתה בביתם של המתלוננים ותוך כדי הסגת גבול לביתם ובשים לב לתוצאות התקיפה, נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

12. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה או לקולה. כאמור בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, אשר לא באו בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם. לא מצאתי להידרש לתסקיר משלים, אף לא לאחר ששמעתי את טיעוני ההגנה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה. הגם שהנאשם בחר לקחת אחריות לדבריו, מהתרשמות שירות המבחן עולה כי נטילת האחריות היא חלקית וכי הנאשם נוטה לייחס אחריות גם למתלוננים ולהתנהלותם.
- לקחתי בחשבון את הרשעתו הקודמת. בניגוד לטיעוני ב"כ הנאשם, ההרשעה לא התיישנה שכן עוד בטרם חלפה תקופת ההתיישנות ביצע את העבירה הנוכחית. הגם שמדובר בעבירה חמורה, ומאסר ארוך שביצע בגינה, מדובר באירוע שהתרחש לפני כמעט 25 שנה, ולפיכך לא מצאתי ליתן משקל משמעותי להרשעה זו.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בתסקיר שירות המבחן וכפי שעולות מטיעוני ההגנה, את העובדה שהנאשם מפרנס יחיד במשפחתו, מפרנס את ילדיו, את העובדה שאשתו עומדת לפני ניתוח, את מצבו הרפואי של הנאשם, כפי שעולה מהתעודה הרפואית שהוצגה בפני בית המשפט.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי במידה ויוטל עליו עונש מאסר ולו בעבודות שירות, יאבד את מקום עבודתו ואת מקור הפרנסה של משפחתו.
- לקחתי בחשבון את העובדה כי היחסים עם המתלוננים היום תקינים וכי היום הנאשם עדיין חי בשכנות אליהם וכי המתלוננים אינם חשים מאוימים ממנו ומבחינתם הסכסוך תם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את מאפייני אישיותו של הנאשם כפי שעולים מתסקיר שירות המבחן ואת התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל להליך טיפולי.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (כמעט שלוש שנים).

15. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש

ההולם.

16. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים שירוצה בעבודת שירות במועצה דתית נתיבות בכתובת חפץ חיים 404 נתיבות החל מיום 4.9.18.
- הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע. 6.5 שעות עבודה יומיות, כפי שהומלץ על ידי הממונה.
- הנאשם הביע הסכמתו לרצות את המאסר בעבודות שירות.
- על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 4.9.18 בשעה 08.30 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום בב"ש.
- מוסבר לנאשם כי עליו לבצע את כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות בהתאם להנחיות שתינתנה מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, לבל יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.
- ג. פיצוי בסך 3,000 ₪. מתוכם 750 למתלונן 1 א ב- עת/3, 750 למתלוננת 2 הגב' ג ב- עת/4, ו-1,500 ₪ למתלונן 3 י.ב. עת/5.
- הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חופפים שווים ורצופים כשהראשון החל מיום 10.12.18.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תחתם במזכירות עוד היום. במידה ולא יחתום, ייאסר למשך 15 יום.
- ככל שיש מוצגים, יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.